
Πρόβα για συναυλία

Β. Α. Μότσαρτ (1756 - 1791)

Επίπεδο Δυσκολίας 4

Κλασσικό

Ο στίχος

Μαέστρος

Θα σας πω το μυστικό μου!
Ετοιμάζω συναυλία!
Ώρα για το πρόγραμμά μας!
Ο μαέστρος σας θα γίνει

Να μια όμορφη ιδέα
Ξέρω πώς θα σας αρέσει!
Είναι μία εξπληξούλα!
Έχω γράψει ένα τραγούδι!

Είναι ένα γλυκό τραγούδι
και θα σας το τραγουδήσω!
Dolce, dolce, mezzo forte
και sforzando, piano,
piano, pianissimo.

Προσοχή! Προσοχή!
Το τραγούδι ξεκινά!
Η φίλια μας ενώνει
Μας διδάσκει ανθρωπιά!
Μας χαρίζει τόση ζέση
Κι αγάπη στην καρδιά! Αααα!
Και πού θα βρούμε την ορχήστρα;
Ορχήστρα θά'μαστε εμείς!
Εσύ θα παίζεις φλάουτο!
Όμποε εσύ θα παίζεις!
Κ' εσείς οι τρεις--τρομπόνι!
Κ' εσείς οι δύο --κόρνο!
Βιολιά εσείς οι δύο!
Κ' εσείς το κοντραμπάσο!
Αμέσως ξεκινάμε!
Μαέστρος είμαι εγώ!

Τραγουδήστε, τραγουδήστε
Πιο καλά και δυνατά
Για να το μάθετε σωστά! Ααααα!
Αχ, τι φάλτσο είναι τούτο!
Θα το δοκιμάσουμε
απ'την αρχή!

Χορωδία

-Γρήγορα το μυστικό να πεις!
-Μια μικρή γιορτή θα γίνει εκεί!

-Ναι;

-Μα ποια ιδέα;
-Θα μας αρέσει;
-Τί εξπληξούλα;
-Μα τί τραγούδι;

Dolce, dolce, mezzo forte
και sforzando, piano,
piano, pianissimo.

Τα-ρα-τα-τα-τα-τα!
Τι-ρου-λί-ρου-λι-ρι!
Τσί-γκου-μί-γκου!
Ζουμ-ζουμ! (Τα παιδιά παριστάνουν τα όργανα της
ορχήστρας)

Αααααα!

Τα-ρα-τα-τα-τα-τα!

Τι-ρου-λί-ρου-λι-ρι!
Τσί-γκου-μί-γκου!
Ζουμ-ζουμ! (Τα παιδιά παριστάνουν τα όργανα της
ορχήστρας)

Όλοι μαζί: Τι ωραίο το τραγούδι! Πόσο, πόσο τ'αγαπώ!
Και στον κόσμο θα αρέσει η μελωδική βραδιά!
Α! Α! Πόσο χαρούμενη στιγμή!
Α! Α! Πόση χαρά, πόση χαρά για μας! Ναι!

Πρόκειται για ένα ορχηστρικό έργο του Μότσαρτ το οποίο μεταγενέστερα απέκτησε λόγια και τραγουδήθηκε από τις παιδικές χορωδίες της Ευρώπης κατά το δεύτερο μισό του 20ου αιώνα, μεταφρασμένο σε πολλές γλώσσες. Η απόδοση στα ελληνικά έγινε το 1997 από την Έφη Γιώτη.

Το τραγούδι παρουσιάζεται σαν μια μικρή «θεατρική παράσταση». Ο μαέστρος επιλέγει ένα παιδί με φωνή Σοπράνο για το ρόλο του «μαέστρου». Το «παιδί- μαέστρος » (το οποίο συνήθως διευθύνει την χορωδία) μοιράζει «τα όργανα» στα υπόλοιπα παιδιά της χορωδίας. Αυτά δημιουργούν μια «συμφωνική ορχήστρα», παίζοντας (τραγουδώντας) τα όργανα με τις κατάλληλες για το κάθε όργανο, κινήσεις.

Η διδασκαλία

Πρόκειται για ένα έργο για δίφωνη παιδική χορωδία ομοίων φωνών και σόλο σοπράνο, με συνοδεία πιάνου, το οποίο στο μεσαίο μέρος γίνεται εξάφωνο με ψηλές νότες (λα 2) στη σοπράνο.

Το στοιχείο αυτά προϋποθέτουν η χορωδία να αποτελείται από παιδιά μεγαλύτερης ηλικίας (12+).

Προσοχή χρειάζεται στην σωστή απόδοση των μουσικών φράσεων με το χαρακτηριστικό *dim.* στην κάθε κατάληξη, ακολουθώντας την προσωδία του κειμένου.

Ο μαέστρος πρέπει να προετοιμάσει χωριστά κάθε μελωδική γραμμή της «ορχήστρας» σε συνδυασμό με τις κατάλληλες κινήσεις για να εξασφαλίσει την επιτυχημένη ένωση του εξάφωνου σημείου (μέτρα 64--80).

Το έργο διευθύνεται ανάλογα με την μετρική ένδειξη που αναγράφεται στην παρτιτούρα.

Ο συνθέτης

Αυστριακός συνθέτης. Ένας από τους σημαντικότερους αντιπρόσωπους της Βιεννέζικης κλασικής σχολής της μουσικής του 18ου αιώνα. Έζησε μόνο 35 χρόνια, αλλά σύνθεσε πάνω από 600 έργα. Έγραψε 21 όπερες («Η απαγωγή από το σεράι», «Οι γάμοι του Φίγκαρο», «Δον Τζοβάνι», «Έτσι κάνουν όλες», «Ο μαγικός αυλός»), περίπου 60 συμφωνίες, 20 ντιβερτιμέντι, 12 σερενάτες, 2 νυχτερινά, 30 κοντσέρτα για πιάνο και ορχήστρα, 6 κοντσέρτα για βιολί και ορχήστρα, περίπου 100 έργα μουσικής δωματίου: 6 κουιντέτα για έγχορδα, 27 κουαρτέτα για έγχορδα, 20 συνθέσεις για πνευστά, 22 σονάτες για πιάνο, 6 σονάτες για 4 χέρια. Από τα χορωδιακά του έργα ξεχωρίζουν οι 18 Λειτουργίες και το Ρέκβιεμ.